

Nemáme

Jak tak přemýšlím o slovech a jejich dopadu, zjišťuji, že nejvíc mě životem v Čechách provází slovo "NEMÁME" a to ve všech jeho významech. Bohužel dodnes.

Dříve, jak někteří rádi říkají za totality, souviselo zejména s obchodní sférou a pojmem dostatku a nedostatku, správně řečeno, s uspokojováním potřeb obyvatelstva. Co si jen já pamatuji, postupně jsme neměli šustáky, námořnická trička, dámské kalhotky, vložky, toaletní papír, rifle, dětské botičky, povlečení, záclony, střídavě hovězí nebo vepřové maso, o pomerančích a banánech nemluvě a mnoho dalších věcí. Určitě byl na vině kapitalistický západ. Tam bylo sice vše, ale zato tam byli lidé dle oficiálního výkladu vykořisťováni. Stal se z nás ale díky tomu národ ostřílených frontových a podpuťových bojovníků. Dnes už nikdo nepozná ten krásný pocit na srdci, nést domů dětem půl kila zelených mandarinek, anebo jít si vyzvednout přímo do skladu Prioru díky známostem, barevnou televizi, i když náhodou na ní nešel zvuk. Důležité bylo mít všude známé.

Dovolil bych si na toto téma připomenout tři vtipy o zlatou mříž.

"Návštěva z Ameriky vidí u obchodu velkou frontu. Ptá se: co dávají? Banány. To já bych si je raději koupil."

"Před ještě neotevřeným řeznictvím stojí fronta na maso. Řezník otevře krám a říká: Straníci napřed, ostatní zůstanou venku. Lidi nadávají a řezník vevnitř říká: Dostanete pendrek jako ti lidi venku, ale musíte být informováni předem."

"Dotaz za socialismu: Bude u nás někdy komunismus? Ano, až bude každý každému strýčkem."

Po revoluci v sametu (pro mladší ročníky vysvětlení, samet je měkká jemná látka) se doba změnila ze socialistické na demokratickou. Nastala svoboda

projevu, tisku, podnikání a všeho. Naši lidé ale prokázali neuvěřitelnou setrvačnost v myšlení a najednou se projevilo opět to potouchlé slovo NEMÁME. A je toho dost, co schází. Nemáme ochotu pomoci druhým, úctu ke starým lidem, k přírodě a k hodnotám vytvářeným jinými lidmi, zdvořilost, slušnost, solidnost jednání, pochopení pro lidi jiné barvy pleti a snad ani nemáme hrdost, že jsme národ, že jsme Češi. A mimo jiné, připadá mi, že lumpové se *nemají* skoro čeho bát.

To uvedené ale bylo a je. Ne ale na věčnost, protože budoucnost si tvoříme sami. Nemilé slovo má totiž protiklad. Je to "MÁME!"

A MÁME možnost situaci měnit. Napřed hlavně sebe. A není vše černé, máme spoustu dobrých a chytrých lidí a nemusí být zrovna elitou národa. Jen trochu nejsou

vidět v tom pesimismu, který číší z novin, televize a z našeho okolí. Je potřeba všimát si pěkných věcí a událostí a více si jich vážit. A naše historie není nepodstatná, dá se z ní vycházet, i když změny historicky nejdou hned. MÁME ještě čas, ale pozor! Ta šance, kterou máme zní: *můžeme, ale nemusíme.*

Pečlivě si vyberte!

Petr Šafránek

**Veselé Velikonoce všem čtenářům Holických novin
přeje pan Toman a Komise městské části Holice.**

Vzpomínání 3.

Časy se mění. Je však otázkou, zda pokrok a vývoj prospívá všem. Jsem už také pamětník, tak mohu srovnávat období první republiky, kdy nebylo všechno zrovna ideální, ale přece jen mravní úroveň národa byla nesrovnatelná s dnešní situací.

TGM při vstupním projevu jako náš první prezident po období třístaleté poroby dával důraz ne mravnost. Mravnost pokládá TGM za základní hodnotu pro rozvoj zdravé společnosti. Když dnes porovnáme z tohoto hlediska tehdejší společnost s dnešní, musíme si přiznat, že dnes mravní, a to co všechno mravnost obsahuje, je na ústupu. A zase se nabízí otázka: „V čí prospěch?“

Uvádím názorný příklad pro porovnání: tehdejší finanční organizace, jako byly kampeličky, záložny a banky, a dnešní peněžní instituce. Uvedu příklad naší Holické rolnické záložny, která byla založena již v roce 1869. Tenkrát neměla samozřejmě žádné počítače a moderní vymoženosti, jako jsou dnes. Za celou dobu své činnosti nedošlo k žádnému podvodu, defraudaci či zneužití a klienti nebyli ošizeni ani o jeden haléř.

Naše Rolnická záložna byla ustavena 20. 5. 1869 a tehdejší představenstvo ručilo svým majetkem za veškeré ztráty. Je pravdou, že nikdy za celou dobu nebylo toho zapotřebí.

Tehdejší představenstvo tvořili: předseda Metoděj KLUKA, ředitel - František KLOUČEK, pokladník František ZDRAŽIL, kontrolor Florián KLUKA a členové: Vavřín KOŽUŠNÍČEK, Jan KOŽUŠNÍČEK, Josef RYCHLÝ, Matěj HUSIČKA, Felix ZAPLETAL a Jan KOUTNÝ. Tato jména našich občanů jsou dnes už jen na náhrobkách našeho hřbitova. Jména občanů, kteří byli zárukou poctivosti, čestnosti a mravní odpovědnosti.

A teď si porovnejme dnešní stav. Po roce 1990 byly vytvořeny zřejmě záměrně takové zákony, které umožňovaly lidem bez morálky vše. A tak jsme svědky rozkrádání kampeliček, bank a to nejen po tisících, ale po miliardách. A nikdo za nic nemůže, nikdo není pohnán k zodpovědnosti a náhradě škody. Dnešní doba umožňuje

členové Rolnické záložny v Holici

všehoschopným v honbě za penězi vše. Zde nejde jen o škody materiální, ale daleko horší jsou ztráty důvěry, ztráty jistoty v právní ochranu v našem státě.

Rolnická záložna sloužila našim občanům od roku 1869 do roku 1939. Každý rok po skončení kalendářního roku, obvykle v měsíci březnu, byla svolána valná hromada, kde byla předložena závěrečná zpráva o hospodaření.

Složení posledního představenstva v roce 1939 bylo takové: ředitel Arnošt KOUTNÝ, kontrolor Jaroslav SMÉKAL, pokladník Ladislav PULCHRT, předseda Bohumír ZDRAŽIL, místopředseda Ladislav HLOBIL, členové František ZDRAŽIL, Miroslav ZDRAŽIL, Albin SKLENÁŘ, Stanislav STOLIČKA a Bohumír BĚHAL. Revizoři: Alois KOŽUŠNÍČEK a Silvestr JUREČKA.

Při této příležitosti si dovoluji uvést část vzpomínky na dlouholetého ředitele Rolnické záložny, na pana Arnošta KOUTNÉHO.

Arnošt Koutný byl rodák z Holice, absolvoval nižší gymnázium a obchodní akademii. Jako dvacetiletý musel do války a zde po zajetí vstoupil do ruských legií. Uplatnil své vynikající schopnosti jako rozvědčík a vrátil se do osvobozené vlasti jako nadporučík ruských legií. Ujal se opuštěného rodného gruntu, když jeho starší bratr podlehl válečným útrapám. Smysl pro podporu všeho užitečného ho již přivádí v roce 1921 jako revizora do Rolnické záložny. O čtyři roky později je díky své práci a svědomitosti zvolen jejím ředitelem.

Záložna za jeho vedení zvýšila své rezervní fondy ze 120.000,- Kč na 542.000,- Kč. Vklady vzrostly o plných 100%. V roce 1939 všechna těžce naspořená aktiva byla uloupena německými okupanty bez odškodnění. Kolik opravdových hodnot bylo takto uloupeno v celé naší vlasti!

Ještě se vrátím k organizaci Rolnické záložny. Uvedené funkce vyjma funkce pokladníka byly čestné, to je neplacené. Po každé valné hromadě se složení představenstva měnilo, takže se stávali zárukou všichni, kteří byli členy Rolnické záložny. Za celá ta léta nebyly důvody k upotřebení těchto záruk! Tak třeba v roce 1929 byl členem představenstva i můj stařeček Josef Svačina. Na skupinové fotografii jsou členové Rolnické záložny v Holici. Mnozí starší ještě poznají své známé, kteří už nejsou mezi námi.

Jaký je dnes stav, všichni známe. Rozkradené hodnoty dosahují více než celoroční státní rozpočet. Pokud se nezmění radikálně právní systém, nebudeme vlastnit ve své vlasti ani ten „patník“, jak říkali naši předkové.

Lidé všehoschopní jsou pokládáni za úspěšné a poctivci za hlupáky. Je tedy nejdůležitější vrátit se k myšlenkám a zásadám, které prosazoval TGM, pokud chceme dnešní neutěšený stav změnit.

*Ladislav Zahradník
(teď už taky stařeček)*

pan Arnošt Koutný - ředitel Rolnické záložny v r. 1939

Návsi Petr Šafránek

Jdu opět malý po návsi
z lip slyším cvrlikání vrbců
ze zahrad voní jasmíny
a kuliček mám plnou kapsu

Jdu jarem do dětství
lípy začnou brzy kvést
maminka mi z okna mává
na té nejkrásnější z cest

Lípy zas pokvetou
ta vůně přinese mi snění
zhořkne mi ale lítostí
že už to jako tehdy není

Z činnosti sboru dobrovolných hasičů

Sbor dobrovolných hasičů v Olomouci Holici konal svou výroční valnou hromadu 1. února 2003, na které zhodnotil svou činnost za rok 2002. V tomto roce byl povolán na likvidační práce po povodních v Čechách a to do: Křeštic u Litoměřic a do Prahy. Za tuto aktivitu bylo poděkováno sboru ministrem vnitra Stanislavem Grosem.

Jen krátce z historie dobrovolných hasičů v Holici. Sbor byl založen v roce 1884 zásluhou zakladatelů a tehdejšího Obecního výboru v čele se starostou obce Martinem Kloučkem. Zakládající valná hromada se konala 15. dubna 1884. Na ní byly schváleny spolkové stanovy a zvolen první výbor. Předsedou se stal Josef Rychlý, zástupcem předsedy Josef Štěpánek, náčelníkem František Košut, jeho zástupcem Vavřín Kožušník. Výbor tvořili Jan Zdražil, Jakub Koutný, Alois Homola, Martin Kluka, starosta obce Holice a Jan Vykopal. Na zakoupení stříkačky Obecní výbor schválil obnos od 800 do 1.000

zlatých, což bylo od přítomných s díky přijato.

Sbor dobrovolných hasičů se po založení aktivně zapojil do života své obce a pokračuje ve své činnosti až do dnešní doby.

Miroslav SEDLÁČEK

t.č. starosta Hanáckého okrsku Olomouc

Poznámka redakce:

Vážení čtenáři HOLICKÝCH NOVIN, jak jste se dočetli v článku pana Sedláčka, uplyne v příštím roce 2004 právě 120 let od založení Sboru dobrovolných hasičů v Holici. Poněvadž se jedná o pěkné kulaté výročí, chystá KMČ č. 4 Holice spolu s hasičským sborem oslavu tohoto výročí. Náplní oslav by mělo být seznámení s historií a vývojem hasičské techniky, ukázka zásahu proti ohni a jiné „kratochvíle“. Jistě bude uspořádána i malá výstava o historii sboru apod. S činností sboru od vzniku v roce 1884 do současnosti se vás pokusíme seznámit v sérii článků, které vyjdou na stránkách HOLICKÝCH NOVIN tak, jak jsou zachovány na stránkách kronik holického Sboru dobrovolných hasičů.

KMČ se také snaží o opravu sochy sv. Floriána patrona hasičů na konečné zastávce autobusů, protože právě zde by měly být oslavy v příštím roce zahájeny.

S.T.

Jaro, kde jsi?

Všichni živočichové, rostliny, ale hlavně my, lidé, se těšíme na první jarní paprsky, aby nám země živitelka mohla vydat své bohatství v podobě zeleně, úrody, ale hlavně květín.

Aby jaro mohlo konečně převzít vládu, museli jsme se rozloučit s paní Zimou. Toto loučení se uskutečnilo 4. dubna v naší škole. Děti z výtvarného kroužku vyrobily „Morénu“, symbol zimy. Žáci figurínu ozdobili náhrdelníky, šátky a podobně. Všechny třídy z 1. - 5. ročníku pak Morénu za pořádného jásotu a křiku vynesly do mlýnského náhonu a pustily po vodě do Moravy.

Děti naší školy čeká v dubnu ještě jedna kulturní akce. Byly odměněny za ekologickou činnost a pozvání zdarma do Muzea umění v Olomouci na dětské představení, které předvedou herci z Liberce.

Už v minulém čísle Holických novin jsme psali o projektu M.R.K.E.V., který učí děti ekologicky třídit odpadní látky. Po celý rok někteří žáci důsledně třídí papír a plasty do zvláštních kontejnerů. Zásluhou těchto malých hospodářů snad bude naše planeta Země zase o něco zdravější.

J.H.

Krásné Jaro!

Milí spoluobčané, promiňte mi moje předchozí moralizování, je jen k zamyšlení pro toho, kdo chce. Zato ale jaro, to je věc pro všechny. Čekáme na ně a těšíme se na jarní slunce. Na zelenou travu, na voňavé jarní ovzduší a na rozkvetlou matku přírodu. Takže poděkujme občas té matce přírodě, vzešli jsme z ní. Pro mne je jaro žluté. Pampelišky, narcisy, zlaté deště, petrkliče a hlavně to zlaté slunce. Krásné jaro!

Váš Petr Šafránek

Jaro

Až přijde jaro,

zvonky sněženek odzvoní hrany sněhu.

Trávě narostou nové zelené vlasy,

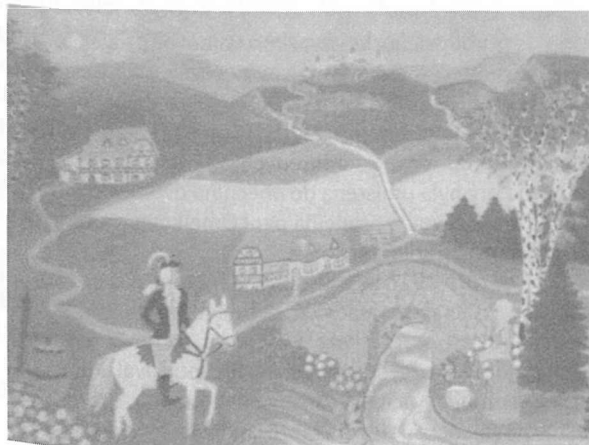
V nich se budou batolit žluté kuličky housátek.

Po obloze poplynou bílé načechrané mraky,

Slunce pozlatí louku pampeliškami.

Tak přichází jaro na křídlech tažných ptáků.

A nejkrásnější je, když září v tvých očích.

Vznik a historie holické knihovny

Vím, že řada holických občanů, kteří mají rádi dobrou knihu, navštěvuje pobočku Městské knihovny v Olomouci, která má své sídlo pod holickou mateřskou školou. Každý zde jistě najde ten svůj oblíbený druh četby, kterou pak vyplní svůj volný čas.

Napadlo někoho z vás, našich čtenářů, jak to asi bylo s četbou a knihovnami před více jak sto lety? Nahlédněme opět do Holických sborníků, kde pan **František ŠNAJDR** právě o tom píše.

Nejstarší záznamy o vzniku naší holické knihovny jsou v knize **Jana DRÁPALA** „Paměti farnosti holické“. V roce 1883 byl v obci založen čtenářsko pěvecký spolek. Hlavní zásluhu o založení měli pan **Ferdinand HARNA**, obchodník **Vavřín KOŽUŠNÍČEK** a nadučenitel pan **František BLATNÍK**. V zápise se praví, že „spolek čítá 40 členů, má pěknou knihovnu, někteří členové velmi pilně čtou, než čtenářů mohlo být více. Blízkost města z jedné, pak lhostejnost a všeobecná liknavost téměř všude ve spolcích se jevíci jsou příčiny, že tu není žádoucího ruchu“.

V tehdejší době nebyly v obci velké sály jako nyní. Spolková místnost, kde byla též knihovna, skříň s knihami, a kde se pořádaly zábavy, byla v hostinci „U Přemysla Oráče“. Při malém sálu nemohl být ani zisk ze zábav veliký. Předpokládám, že ani knižní fond nějak nápadně nevzrůstal.

Po čtenářsko pěveckém spolku se stala další budovatelkou a udržovatelkou knihovny jednota Sokol. Na ustavující valné hromadě v roce 1900 byla založena tělocvičná jednota SOKOL. Bratr **Metoděj VYKOPAL** při této příležitosti navrhl zřízení knihovny. Člen čtenářsko pěveckého spolku farář p. **Karel ŠUBERT** navrhl, aby nedošlo k drobení sil a aby bylo s tímto spolkem jednáno. V roce 1901 zapůjčil čtenářsko pěvecký spolek knihovnu tělovýchovné jednotě Sokol. Byla umístěna ve spolkových místnostech jednoty. Knihovna měla 195 svazků. Tolik praví zápis v sokolské kronice. Bývalý dlouholetý knihovník **Metoděj ZDRÁHAL** pak ve své zprávě praví: „Po rozpadnutí zmíněného spolku v roce 1901, převzala knihovnu jednota Sokol. Tato knihovna obsahovala kolem 200 svazků jak zábavných, tak i poučných, takže spojením se zřízovanou t.č. spolkovou knihovnou Sokola, která čítala také asi 200 knih, byla založena pěkná veřejná knihovna tělovýchovné jednoty Sokol v Holici“. Knihovníkem se stal pan **František Látal**, stavební dozorce, bydlící v čísle 13 U Potoka.

Do roku 1903 vzrostl počet knih na 417 svazků odborných i zábavných. Spolkové místnosti byly tehdy ve „starém dvoře“ v čísle 50. Koncem roku byla pak ujednána smlouva s hostinskou paní **Mlčochovou** o používání sálu hostince pro cvičení a schůze. Původně měla hostinec, malou přizemní budovu na rohu ulic Přerovská a Přemysla Oráče. Ta byla později upravena na obytný dům, který byl při rozšiřování vozovky zbořen. Paní **Mlčochová** si postavila nový hostinec, později Lidový dům, kde se cvičilo.

S ubíhajícími léty svazků v knihovně přibývalo. Střídali se i knihovníci, kteří o chod knihovny pečovali. Byli to například pan **František LÁTAL** a **Karel SPURNÝ**. Když se v roce 1911 stal knihovníkem pan **Jaromír KOUTNÝ**, měla knihovna 622 svazků zábavných, 20 svazků odborných, 31 brožur a 12 časopisů. Knihovna prý byla umístěna do obecního dvora v místnostech, kde je dnes provozovna a prodejna paní **Omelkové**. Ve vedlejší sále v té době již cvičili holičtí sokolové.

V roce 1916 byla tělocvična zabrána pro ubytování vojska rakousko uherské armády. Vojáci odstěhovali knihy na voze do malé místnosti staré školy. Při tomto stěhování se ztratilo 76 cenných knih. Po urovnání do regálů půjčoval knihy pan **Josef PILAŘ**, studující učitelského ústavu, až do srpna 1916, kdy nastoupil vojenskou službu, takže knihovna byla zavřena.

Teprve po vyhlášení naší samostatnosti 28. října 1918

zahájil **Metoděj ZDRÁHAL** 26. listopadu 1918 pravidelné půjčování knih. Ve své zprávě píše: „Tělocvičná jednota Sokol vybudovala ze svojí spolkové knihovny svým nákladem a udržováním během času slušnou knihovnu veřejnou, která obsahovala pěkný výběr hodnotné literatury, vyhovující dobře našim venkovským poměrům tehdejší doby. Nejvíce byly čteny knihy Jiráska, Světlé, Beneše Třebízského, Raise, Arbese a Baara“.

Dne 5. listopadu 1919 vyšel nový zákon o veřejných knihovnách, kterým se ukládá radám obecního zastupitelstva, že musí být v **každé obci** zřízena na útraty obce veřejná knihovna. V důsledku toho byla stávající knihovna tělovýchovné jednoty Sokol pověřena vykonávat od 1. 1. 1920 funkci obecní veřejné knihovny. Tehdy měla 795 knih.

Nový zákon stanovil, že obecní knihovna je institucí národní, proto je přímo podřízena ministerstvu školství a národní osvěty. Dozor nad knihovnou vykonával Okresní osvětový sbor v Olomouci. Z toho důvodu byla při knihovně zřízena šestičlenná knihovní rada. Jejím členem byl jednatel místní osvětové komise. Zbytek byl vybrán ze stálých vypůjčovatелů knih.

Až do roku 1925 sídlila knihovna v malé nevyhovující místnosti. Poté byla přestěhována do nové místnosti v obecním dvoře č. 50. Knihovníkem se stal pan **Metoděj ZDRÁHAL**. Protože byla knihovna nedostatečně vybavena, předložil knihovník obecnímu zastupitelstvu seznam potřebného vybavení, které bylo do knihovny zakoupeno. Knihovní rada konstatovala, že knihovna i knihy jsou ve velmi dobrém stavu, je vybavena nejlepšími díly naší a částečně i světové literatury a reprezentuje v každém případě velmi cenný majetek ceny trvalé a ne chvilkové. V té době čítala 963 svazků. Nedošlo pouze k předání knihovny do majetku správy obce.

K tomuto aktu dochází 24. až 26. dubna 1927. Sokolská knihovna je předána do správy majetku obce za náhradu 7.000,- Kč.

Na návrh Okresního osvětového sboru v Olomouci ze dne 28. května 1927 byl jmenován knihovníkem **Metoděj ZDRÁHAL**, rolník z č. 53.

Je třeba se ještě zmínit, že jednota Sokol vydržovala knihovnu ze svých zdrojů až do roku 1919. Knihovník vykonával všechny práce zdarma. Byla to funkce čestná. Teprve až v roce 1923 byla stanovena první odměna knihovníkovi 500,- Kč.

Knihy se v té době půjčovaly zdarma, jen v případě poškození knihy byla vymáhána náhrada. Od roku 1921 pak bylo usneseno knihovní radou vybírat od každého půjčovatele 5,- Kč zálohy. Výjimka pak byla povolena až v roce 1937, kdy byla velká nezaměstnanost. Knihovní rada rozhodla, že důvěryhodní nezaměstnaní si mohou půjčovat knihy i bez zaplacení poplatku 5,- Kč. V té době měla knihovna již 1.503 svazků.

V roce 1939 se v dokumentaci knihovny objevují jen dva zápisy a v roce 1938 jeden celkem bezvýznamný zápis. Byly to doby, kdy mraky válečné se kupily nad naší republikou. Ještě 1. března 1939 uvažují členové knihovní rady o tom, jak povznést knihovnu a získat větší počet čtenářů. Doposud se půjčovalo jen v neděli odpoledne. Usnesli se, že se bude půjčovat také v neděli dopoledne od 8 do 10 hod.

Přichází však 15. březen - okupace Československé republiky a vznik Protektorátu Čechy a Morava.

O historii knihovny z doby válečné a poválečné se píše v jiné části Holických sborníků. Pro občany Československé republiky začala vlastně 15. března válka. Byli připraveni hájit se zbraní v ruce svobodu, ale zrada států, které se zaručily smlouvami v boji nás podporovat, jim tuto zbraň z ruky vyrazila.

*Podle materiálů z Holického sborníku I
Zpracoval Silvestr Tomášek*

II. ETAPA REKONSTRUKCE NÁVSI SVOBODY

Dne 11. Března 2003 byl na zasedání Zastupitelstva města Olomouce schválen rozpočet na rok 2003. Mezi položkami investičních akcí, které by měly být v tomto roce realizovány, je pod číslem 41 uvedena také náves Svobody rekonstrukce komunikace II. etapa. To znamená, že se holická veřejnost dočká dokončení průjezdu touto částí Holice ve stejné kvalitě a provedení, jak tomu bylo v etapě I. Celkové náklady na tento úsek by měly být 11 776.000,- Kč.

Návrh na zařazení této investice do rozpočtu podal radní pan RNDr. Ivan KOSATÍK /ODS/ a podpořil jej i náměstek primátora pan Miroslav PETŘÍK /ČSSD/ spolu se všemi členy rady. Díky jim se holičtí občané dočkají důstojného vzhledu návsi Svobody.

Kdy bude II. etapa zahájena vás budeme včas informovat. Bude to opět chtít trochu trpělivosti a pochopení ze strany podnikatelů i občanů. Věříme a doufáme, že práce bude opět svěřena fy. SKANSKA a.s., která pracovala na I. etapě a která odvedla precizní práci ve velmi krátké době.

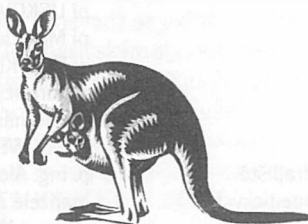
S realizací III. Etapy komunikace od konečné zastávky autobusů ke kostelu budeme muset asi chvíli počkat, poněvadž jsou i jiné městské části v Olomouci, jejichž komunikace také volají po opravě. Navíc by se měla pozornost v naší městské části zaměřit na další ulice. Je připravena projektová dokumentace ulic Slunečná a Na Dílkách, kterou je také třeba zrealizovat.

Věřte nám, že snaha KMČ č. 4 Holice je postupně opravit všechny ulice. Ale najednou to nejde. Pokladna magistrátu není bezedná a bohužel ve svazku města Olomouce nejsme jenom my.

Silvestr Tomášek

Matematická soutěž KLOKAN

Jako každoročně se žáci ze 4. - 9. ročníků mohli zúčastnit celorepublikové soutěže v matematice. Tato soutěž je založena na prostorové představivosti, na logice a úsudku. Soutěžní kategorie mají své názvy a předepsaný věk dětí. Maximální zisk je 120 bodů pro jednotlivce.

Kategorie **Klokánek** (4. a 5. ročník)

Soutěž absolvovalo 27 dětí, nejlépe se umístili tito žáci:

1. místo: Lukáš Hudec a Jaroslava Mičochová z 5. B, 73 bodů
2. místo: Milan Barančík z 5. B, 70 bodů
3. místo: Tomáš Zapletal z 5. A, 66 bodů

Kategorie **Benjamín** (6. a 7. ročník)

Mezi 14 žáky si nejlépe vedli:

1. místo: Marcela Kratochvílová ze 7. A, 77 bodů
2. místo: Miroslav Hoštička ze 7. A, 70 bodů
3. místo: Roman Jášek ze 6. A, 59 bodů

Kategorie **Kadet** (8. a 9. ročník)

Zde se utkalo 12 žáků s tímto výsledkem:

1. místo: Tomáš Vicher z 9. A, 62 bodů
2. místo: Martin Jůna z 9. A, 45 bodů
3. místo: Jan Machát z 8. B, 43 bodů

Osmdesát let směrovky, nápadu Olomoučana Hanuše

Po první světové válce hlavním dopravním prostředkem na veřejných cestách u nás bylo jízdní kolo a sem tam i motocykl. Jejich střety často i smrtelných, když proti sobě jedoucí si včas nedali znamení o zamýšleném směru jízdy na křižovatkách. Demonstrátor Vysoké školy zemědělské v Brně Jan Hanuš patentní přihláškou z 9. 11. 1922 P 58185 - 22 ve slovanských zemích byl prvním, kdo oříšil s myšlenkou, jak mechanicky naznačovat směr, Dvůr Hanáckého pivovaru v Holici č. 158 byl prvním místem, kde nápad v podobě šipky na kole byl vyzkoušen.

S přibývajícím počtem automobilů byl v roce 1925 nápad rozšířen, a to patentní přihláškou lampy, za noci elektricky nebo acetylénem prosvětlované, umístěné na vozidle zvenčí po pravé ruce řidiče (tehdy se jezdilo po levé straně). Model vyrobil mechanik Antonín Joun na Přerovské ulici č. 5 v Holici. Jan Hanuš však neměl prostředků na výrobu a továrny na automobily potřebu ukazovatelů tehdy ještě považovali za zcela zbytečnou. Dnes je užívání "směrovky" na všech dopravních prostředcích samozřejmostí. Nikdo se vůbec nezamyslí, že k jejímu zavedení bylo třeba něčího důmyslného nápadu a pracné, mnohdy průkopnické práce.

Olomoucké listy pá 8. 11. 2002 str. 9/IV - VI

NAŠI JUBILANTI

Naši jubilanti v měsíci dubnu a květnu:

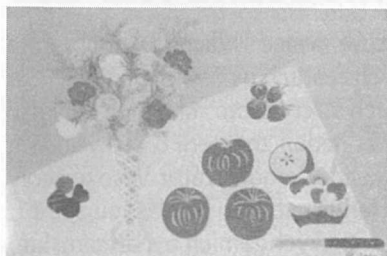
Jan Vilhelm
Růžena Kluhaňová
Božena Očenášková
Věra Vaňková
Marie Dostálová
Eugenie Minaříková
Marie Lysická
Miluška Pospíšilová
Edeltruda Šrámková

K významným životním výročím přejeme našim jubilantům zdraví, osobní pohodu a ještě mnoho krásných dní, prožitých v kruhu svých nejbližších.

Zvláště krásného životního jubilea 94 roků se dožívá pan **Rudolf SOJÁK**.

KMČ č. 4 Holice mu k tomuto krásnému životnímu jubileu přeje hlavně pevné zdraví a životní elán, který ho v těchto letech provází.

Další naše jubilantka pí. **Božena ZDAŘILOVÁ** se dožívá krásných 90 roků. I této naší jubilantce přejeme hlavně hodně zdraví, spokojenosti a pěkné chvíle v rodinném kruhu.

Pranostiky

DUBEN

Hodně-li v dubnu vítr duje, stodola se naplňuje.

Kam se nese první bouřka, tam ostatní za ní táhnou.

Velký pátek vláha - úrodu zmáhá.

Přijde-li před Jiřím bouře, bude dlouho za kamny dobře.

Svatého Marka deštivo - sedm týdnů blátivo.

KVĚTEN

Studený máj - v stodole ráj.

Je-li už máj zahradníkem, není stodol milovníkem.

Za mládounký rojík v máji

rádi ti vůz sena dají, ale za roj v červnu ani se jen z místa nehnu.

Na Filipa Jakuba chrousti hučí.

o Martině studený vítr fučí.

Pankrác, Servác, Bonifác jsou ledoví muži, Žofka je jejich kuchařka.

Pohoda na Urbana - pro sedláka vyhraná.

ZPRÁVY z jednání KMČ č. 4 Holice

Únor 2003

- projednala prodej pozemku
- zahájení územního řízení výstavba KAUFANDU
- černá skládka na ulici Přerovská
- stížnost p. Rašky na poškození plotu
- možnost opravy soch sv. Floriána

Březen 2003

- připomínky občanů
- došlá pošta
- pronájem pozemků
- povolení rozkopávky
- sběrnou sobotu

H. Š.

Školní ples

V pátek 14. března vypadala škola v Holici úplně jinak. Byla slavnostně vyzdobena a ze tříd, tělocvičny a jídelny se staly společenské místnosti.

Ples je tradiční akcí školy, na jejíž přípravě se podílejí učitelé, žáci, zaměstnanci školy i rodiče, přátelé a sponzoři naší školy.

Přesně ve 20 hodin ples milým slovem zahájila paní učitelka Soušková a hlavně děti - žákyně naší školy s tanečním vystoupením. Děvčátka z 1. a 2. třídy zatančila v nápaditých kostýmech roztomilým způsobem tanec „Pipenky“, který nacvičily s paní učitelkou Dürlichovou v tanečním kroužku. Po nich přišel na řadu aerobic starších děvčat, která si vysloužila velký potlesk. Toto vystoupení dívky nacvičily v tanečním a aerobiovém kroužku s paní učitelkou Dürlichovou a Doležalovou.

K tanci hrála skupina Funny pana Svačiny.

V průběhu večera jsme zhlédli krásné profesionální předtančení bývalého žáka naší školy Radima Bracha s partnerkou, kteří se společenskému tanci věnují již několik let.

O půlnoci vypuklo velmi očekávané losování tomboly, které vtipně moderovala opět paní učitelka Soušková. V tombole byla spousta pěkných cen od těchto sponzorů:

Pivovar Olomouc
Procházka - elektrostavební firma
Sklenářství MALATA
SAFFRON
BALUS
Prodejna PRAMAT
SETUZA Olomouc
ROAL
WISSA Praha
Velkoobchod JARO Uherské Hradiště
ORTIKA - výroba a prodej ortopedických pomůcek
Potraviny DLABAJA
Lékařna Holice
Umělecký kovář p. Karel NOVÁČEK
Večerka Holice - potraviny p. Indrák
Oddíl aerobiku
Drogerie Holice - pí LESKOVJANSKÁ
VINCENTRUM - pí Čalkovská
LUOM - p. Omelka
Solné mlýny Olomouc
AUTO Hlaváček a.s.
Prodejna ryb - pan Jiří Tomek
Potraviny KRATOCHVÍL
SEKNE
pí Věra VYROUBALOVÁ
p. Ing. Josef SVOBODA
p. Jaromír BUČÍK
pí Renáta JEMELKOVÁ

pí Jarmila NOVÁKOVÁ
p. Jiří HOFMEISTER
p. Ing. Miroslav ZEMÁNEK
pí LISKOVÁ
pí Mgr. Daniela SMÉKALOVÁ
pí Olga KUDLIČKOVÁ
p. Jan NEDKOV
pí Ludmila PALLOVÁ
p. Ota WEINLICH
p. Ing. Alois KONEČNÝ
manželé ZAPLETALOVÍ
p. Pavel KUBÍK
pí Hana JUŘENOVÁ
pí Renata PAPÁČKOVÁ
pí MUDr. Věra PUNČOCHÁŘOVÁ
Textil ČERNÍKOVÁ
MAKOVEC
Karošárna Ivo VIK
BENZINA Jakubec
MVDr. Petr Procházka
Holičství a kadeřnictví - pí Dolejšová
Kadeřnictví - pí Filipová
PENAM
Restaurace Na Statku
DEZI
TRIGA
HW Mrazírny
Campanula s.r.o.
MONAS

Všem jim za jejich podporu velmi děkujeme.

I přes nečekané komplikace (výpadek elektrického proudu) si hosté ani organizátoři nenechali zkazit náladu, za pění národních písní ti vytrvalejší vyčkali obnovení dodávky elektřiny a setrvali v zábavě až do ranních hodin.

Chtěli bychom poděkovat všem, kteří se na přípravě plesu podíleli, zvláště paní učitelce Horské, Souškové a Štenclové, které držely organizaci plesu pevně ve svých rukou.

Pokud se Vám na plese líbilo, tak si připravte dobrou náladu i na červen, kdy budeme pořádát Zahradní slavnost - tentokrát až do večerních hodin s vystoupeními, tancem, divadlem a diskotékou.

Mgr. Kateřina Mičunková

Vzpomínka na pana Jana Spáčila

3. února se zastavilo srdce člověka, kterého znali snad všichni starší občané Holice pana Jana SPÁČILA. Znali jsme ho jako člověka laskavého a ochotného vždy každému vyhovět.

Pamatuji si jej již jako malý chlapec, kdy mě můj tatínek bral s sebou za svým kamarádem Honzou, jak mu říkal. Pracoval pokud se pamatuji stále ve stolářské dílně pana Vařeky, kde jeho šikovné ruce dokázaly vykouzlit vše, co si kdo přál - od jednoduché stoličky až po složitý sekretář. Vzpomínám si, jak jsem s dětskou bází vstupoval do jeho království, které vonělo rozpuštěným kličem a čerstvými dřevěnými pilinami či hoblovačkami. V zimě mne okouzlovala

kamna tzv. „piliňáky“, ve kterých to vždy tak krásně hučelo a ze kterých do okolí sálalo nádherné teplo. A když jsem mohl s tatínkem za ruku vstoupit do strojovny - tak to bylo panečku něco! Svištěcí pásovka, hoblovka polykající surové desky a vyplivující nádherně hladounka a voňavá prkna, ze kterých pak vznikaly ty nádherné věci.

To už je ale všechno dávno pryč. Stroje v dílně pana Vařeky umlkly, klič vystydl a piliny rozfoukal vítr. A pan Spáčil ve věku nedožitých 93 let už také není mezi námi.

Zůstala jen vzpomínka na dobrého člověka.

S.T.

Občané a informovanost

Velmi často slyším, že jsou občané málo informováni o záměrech Magistrátu města Olomouce v různých oblastech. Aby se informovanost zlepšila, začaly vycházet „Radniční listy“ ve kterých se dočtete o všem co radní a zastupitelé projednávají, schvalují, jaké jsou jejich názory na různé problémy právě vás občanů.

Když jsem koncem roku našel ve sněhu dva svázané balíky „Radničních listů“ tehdy krásně barevné, vytištěné na křídovém papíře, zamrzelo mne, že to, co se mělo dostat k vám, občanům, skončilo takovým způsobem.

Později jsem tento způsob roznášení kritizoval na radnici a bylo mi nabídnuto, zda nechci noviny v Holici roznášet. Nakonec se dala přemluvit má manželka a tak se každý měsíc dostanou „Radniční listy“ k vám čtenářům.

Je škoda, že si je někteří občané pletou s propagačními letáky a aniž si je přečtou, tak je vyhodí. Neuvědomují si, že tím znehodnotí nelehkou práci redaktorů, kteří pro ně připravují obsah novin a zároveň, že si neváží kroků mých a mé manželky, které musíme ujít, aby se noviny dostaly ke každému z vás.

S.T.

Holický sport - fotbal

Holický tým vstoupil do jarní části naší druhé nejvyšší soutěže 1. března utkáním s Kunovicemi, poté zajížděl do Opavy, přivítal na svém hřišti Plzeň a zatím poslední utkání odehrál v sousedním Prostějově. Z těchto čtyř zápasů získal HFK tři body. Nejblíže k vítězství měl HFK v utkání s Kunovicemi, kdy měl 13 vyložených šancí, které nedokázal proměnit a nakonec se soupeři rozešli smírně. Poté vydoloval po velmi kvalitním výkonu bod v Opavě, kde holičtí sahali dokonce po vítězství. Remízou skončil i domácí duel s Plzní. Naopak výpadek měl 1. HFK Olomouc v Prostějově, kde prohrál 3:1. Co vše mají tedy holičtí fotbalisté za sebou:

16.kolo

1. HFK Olomouc FK Kunovice 2:2 (1:2).

Olomoučtí si vytvářeli jednu stoprocentní šanci za druhou, ale vynikající brankař Kunovic Kosmál byl k nepřekonání. Hosté naopak zužitkovali obě své příležitosti a po bombě Kopčila z trestného kopu a hlavičce Faldyny vedli ve 33. minutě již 2:0. Naději domácím vzkřísil teprve gólem do šatny Mydlo. Herní převahu Holických korunoval v 65. Zdráhal, který hlavou přeloboval gólmána Kunovic. Domácím nepomohla ani několikaminutová převaha v poli po vyloučení Máčaly za faul zezadu.

17.kolo

SFC Opava 1. HFK Olomouc 1:1 (1:1).

Na půdu jednoho z favoritů na postup do první ligy vyrazili holičtí fotbalisté s cílem zaskočit domácí aktivní hrou. Cílem pro někoho odvážným, pro jiné odpovídající kvalitě týmu, byl zisk tří bodů. Utkání se tak i vyvíjelo. Po vzájemném oťukávání před plnými tribunami se taktovky ujali hosté a vypracovali si několik šancí. Nejblíže ke vstřelení branky měl Gába a Šnajdr. Ve 41. minutě si zaběhl za obranu Opavy z poloviny hřiště Štěpanovský a po samostatném nájedu přeloboval brankáře Vaška. V nastaveném čase však útočníci HFK nezvládli situaci tři na dva na polovině domácích, trestem byl rychlý protiútok a nešťastná ruka Henkla. Vyrovnání tak zařídil z penalty Švancara.

V úvodu druhého poločasu přišel očekávaný tlak Opavy, který však zásluhou poctivé obrany a dobrého výkonu brankáře Kořínka zůstal bez pohromy. S postupem času opět přišli nebezpečné akce ze strany Zdráhala s Pinkavou a později Mydla, které dobře podporovali především Spáčil s Gábou. Skóre se však již nezměnilo.

18.kolo

1. HFK Olomouc FC Viktoria Plzeň 0:0. Hned z prvního útoku se zrodila největší šance vedoucího celku tabulky. Po rychlé akci se v hloubi vápna

k míči dostal nekrytý Barteska, ale jeho střela z výborné pozice minula holickou branku. Stejný hráč se ještě do poločasu blýskl pádem v pokutovém území ala Sverkoš, aby vzápětí zblízka uviděl žlutou kartu. Z výčtu vyložených a zajímavých akcí to bylo v prvním poločase vše. Po změně stran Plzeň zahrozila trojicí rohů bezprostředně na sebe navazujících, jenže gólový efekt se nekonal. Brankáře domácích Kořínka pak ještě z letargie vyrušil dalekonosnou střelou Smíšek. S postupujícím časem na hřišti čím dál tím více převládalo všeobecné uspokojení s dělbý bodů.

19. kolo

LeRK Prostějov 1. HFK Olomouc 3:1 (1:1). Nedůrazná hra obránců a velmi nervózní projev týmu v útočné fázi vedly k první jarní prohře holického klubu. Úvod vyšel hráčům HFK nad očekávání a již ve 3. minutě se po přihrávce Lošťáka a technické střele Spáčila k tyči ujali vedení. Od 15. minuty však převzali taktovku domácí. V 19. minutě zaskočil brankáře Kořínka střelou ze šestnáctky k tyči Tichý. Hned v úvodu druhého poločasu uklouzl střední obránce Macík a Navrátil využil samostatného nájezdu. Stejný hráč potrestal chybu Henkla v 67. minutě. Závěr

dohrávali holičtí fotbalisté v křeči.

NEZAPOMĚTE

1. HFK Olomouc je úspěšný i v Poháru ČMFS, kde se probojoval do IV. kola. Právě IV. kolo Poháru ČMFS se blíží a holičtí v něm na svém hřišti přivítají **ve středu 09. dubna v 16.30 SLAVII PRAHA**. Touto cestou srdečně zveme všechny příznivce HFK, aby nás přišli podpořit. Připravena je bohatá tombola (1. cena kuchyňská linka AMICA, 2. cena barevný televizor (úhlopříčka 70 cm), 3. cena vyhlídkový let balónelem a spoustu dalších cen) a samozřejmě bohaté občerstvení (pečené makrely).

MLADEŽ

Do jarních mistrovských utkání vstoupila úspěšně i mládežnická mužstva. Dorostenci v Moravskoslezské divizi hostili na domácím hřišti soupeře z Dolního Benešova, starší zvítězili 2:1 a mladší 1:0. Ligová žákovská družstva hrála na hřišti Hodolan, starší zvítězili 4:2 a mladší 2:0.

VÝZVA 1. HFK Olomouc hledá hráče

Pro doplnění hráčů v družstvech benjamínků potřebujeme chlapce ročníků 1993, 1994 a mladší po dovršení 5 let. Veškeré informace u p. Černého na stadionu HFK nebo na tel.: 777 271 409

1. HFK OLMOUC a.s. JARO 2003

HORNÍ ŘADA ZLEVA: Marek Kaščák, Petr Voral, Rastislav Kaščák, Lubomír Pinkava, Jiří Henkl, Petr Ploszek, Jiří Gába, David Mydlo, Tomáš Pavlinský. **STŘEDNÍ ŘADA ZLEVA:** sport. řed. Vítězslav Kolda, techn. řed. Ing. Libor Vychodil, Emil Nečas, Milan Macík, Tomáš Urbánek, Marek Janků, Miroslav Hrdina, Aleš Koříněk, Luděk Zdráhal, Ondřej Lukáč, prezident klubu Josef Pícek, předseda klubu Vladimír Dostál. **DOLNÍ ŘADA ZLEVA:** Michal Spáčil, Mgr. Ivo Lošťák, maser Petr Soviš, hl. trenér Mgr. Miloslav Machálek, asist. trenéra Mgr. Tomáš Trucha, vedoucí Ing. Josef Jakubec, Bohuslav Snajdr, Zdeněk Štěpanovský.

Kádr 1. HFK Olomouc, a.s.

Brankáři:

Hrdina Miroslav	23.09.76	
Janků Marek	10.08.76	
Urbánek Tomáš	05.07.84	host. Lipov
Koříněk Aleš	09.01.83	host. FC Tescoma Zlín

Obránci:

Henkl Jiří	02.08.74	
Kaščák Rastislav	11.10.78	
Štěpanovský Zdeněk	15.09.78	
Macík Milan	14.04.80	host. 1. FC Brno
Nečas Emil	26.05.72	
Lošťák Ivo	19.06.70	
Kaščák Marek	22.05.82	
Snajdr Bohuslav	29.09.73	

Spáčil Michal	17.07.74	přestup SK Sigma Ol.
Voral Petr	20.01.81	host. Blatec
Pavlinský Tomáš	22.05.82	zpět z host. Rýmařov
Gába Jiří	31.01.80	host. SK Sigma Olomouc
Ploszek Petr	15.10.81	host. Lipník n./Bečvou

Útočníci:

Lukáč Ondřej	14.01.82	
Pinkava Lubomír	22.03.74	
Zdráhal Luděk	12.09.69	
Mydlo David	23.04.76	přestup Vítkovice

Realizační tým:

Hlavní trenér:	Mgr. Miloslav Machálek	20.07.61
Asistent trenéra:	Mgr. Tomáš Trucha	17.10.71
Lékař:	MUDR. Radomír Holibka	22.04.66
Maser:	Petr Soviš	15.12.70
Vedoucí mužstva:	Ing. Josef Jakubec	18.08.56